

Sen Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Nisan 2022

Bir aldatisın sen, şiir belki de yüreğimin kopan kopçası azgın bir dalgasın içine sığındığım o lahza.

Ellerimden dökülüyor sözcüklerin kepeği.
İçimde saklı ölü şehir ve bitimsiz sevgi.
Arzı endam eden gece ne ki?
İçimde derlenmiş yüzlerce öykü
Beni bana sunansınız
Beni insanlardan soran
İkna ettiğim bir iklimsin, sen şiir
Dualarımda saklı olası mutluluk
Duayeni mi ömrün?
İyi de ben kendimi çok özledim.

Sen, şiir bense bir garip şair
Hicreti ömrün
Titri günün
Geceye bandığım her duygu en başta hüznün
Çetrefilli bir yolculuksa ömür
Sevdiğim kadar sadık olduğum kader
İçime dökülen pul pul adeta keder
Öznem ve fil kipim
Ne kibirli ne de sahibidir her şiir

Sakıncalı belki de yüreğin serzenişi
Sancağı dikilesi şafaklar saydığım
Beni bana ihbar ettiğim
O dik yokuş ve dik başım
Başım alabildiğine dik ve emre amade bir isyan
İçimde yaşlanan sözcükleri
Tek tek çekip de cımbızla
Öykündüğüm bir hayal yine derinden kopan
Dilemması varlığın
Direnc gösterdiğim bazen
Dilaltı bir şiir ve bir şiir daha
Kalbin ritmine ayak uydurası

Bir dua tebessüm eden
Bir duvar ansızın sükün eden
Mevsim hala soğuk içinde saklı elem

Nisan gibi yâd edilesi dünün
Vardığım şu dik yokuş
Hali hazırda üşüyen yüreğim belki de dünden kopuş
Ve işte hizaya soktum sözcükleri
Bir şiir daha diktim gece yarısı
Boca ettiğim bunda duygu
Asla da çalıntı değil yüreğin nakışı
Bir elem bir de elimden dökülen
Bir rüzgâr bazen tutsak kaldığım
Bir şiire nispet yapan
En çok da şüheda mazim
Can bulduğum şavkım ve rüyalarım
Ötekileştirdikleri sefil varlığım
Oysaki ben, biz olmanın tecelli edeceği bir dünyaya
Kucak açmıştım bir ömür

Yatıya kalan bu hüznün
Yastık bildiğim vicdan
Bir şiir ne ki bir şiiri tetikleyen?
Yürekta saklı sevgi ne ki?
Gözümü dikmişken en ulu makama
Yanan bu ateş körükleyen umut ve inancın günbegün
Büyüdüğü asla değil yalan
Bir kördüğüm olsam ne ki
O kor hecelerden ısmarladığım sen şiir
Islıklarken beni her dizede
Diz dizeyim seninle şiir
İçimde kalan onca ukdenin uğruna sözcükleri biletiğim
Bilinmeze gebe hayatın şifası
Nasıl ki içimde saklı
Bense bonkörce sever ve yazarken

Üstüme kaç beden büyükse artık bunca duygu
Kaybolduğumun da habercisi
Sezilerimin sızısı

Sancılarımın sanrısı
Yolum yine sana düřtü, şiir
Üstelik iznini almadan sevdim seni
Biliyorum ki;
Sen de beni sevdiğin seveli
Çağlayan yürekte saklı coşkulu iklimimsin
İkiletmeden seven sevilen bir fani
Bunca duygu yalan değil
Belki de bazen hayal ürünü
Ben bana mazhar senin dilinde
Şiirsel bir efekt ise içimden sökün eden
Yalın ayak koşarken yazdım seni en çok
En çok da d/okunmak usulca
Heybetlidir mevsim ve evren
Hařmetli duygularla tırmandığım
Bir dağdan da uludur sesin ve varlığın
Aşkın kıymete bindiği seyyah bir yolcusun sen içimde
İçerlediğimse sessizliğin
Ne zamanki yolum düşse sana
Ve ben senin yerine konuřurken şiir dilinde...